

✧ Texty na tento týden – Ex 19:1–20:17; Zj 21:3; Dt 5:6–21; Jk 1:23–25; Ř 3:20–24; Ř 10:4

✧ Základní verš

„Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě. Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluvíš k synům Izraele.“ (Ex 19:4-6)

Kam vedl Hospodin svůj lid poté, co je vysvobodil z Egypta? Samozřejmě do zaslíbené země. Kam jinam? Taková odpověď je sice zeměpisně přesná, ale teologicky je chybná. Odpověď dává sám Bůh: „Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě“ (Ex 19,4). Biblicko-teologická odpověď na otázku odhaluje Boží záměr, to, co je pro něj nejdůležitější: Hospodin přivedl svůj lid k sobě.

Když se lidé od Boha vzdalují, on je hledá a volá je zpět k sobě. Nejlepším příkladem této hluboké pravdy je zahrada Eden. Když Adam a Eva zhřešili proti Bohu, neuposlechli jeho příkaz a schovali se před ním, převzal iniciativu a přišel se zeptat: „Kde jsi?“ (Gn 3,9). Bůh vždy dělá první krok. Ježíš to říká zcela jasně: „Pojďte ke mně, všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším“ (Mt 11,28.29).

Bůh nás všechny volá k sobě. Náš věčný osud závisí na tom, co odpovíme.

✧ Osnova lekce:

V rámci již osmé lekce této série, v níž studujeme knihu Exodus, se zaměříme na příchod Izraelců k hoře Sínaj a Boží iniciativu k uzavření smlouvy s nimi. Budeme sledovat jak přípravu lidu na přijetí Desatera, tak i samotný dar tohoto zákona a záměr, který s ním Bůh měl.

- ☐ Ex 19:1–8 - Boží zaslíbení Izraeli na úpatí hory Sínaj (neděle)
- ☐ Ex 19:9–25 - Příprava Izraele na přijetí Desatera (pondělí)
- ☐ Ex 20:1–17 - Desatero jako Boží dar (úterý)
- Jk 1:22–25 - Různé role a důležitost Božího zákona (středa)
- Ř 3:20–24; 10:4 - Zákon jako Boží zaslíbení a Kristus jako jeho cíl (čtvrtek)

NE 17. srpna – NA HOŘE SÍNAJ

Ex 19:1-8 „¹Třetího měsíce potom, co Izraelci vyšli z egyptské země, téhož dne, přišli na Sínajskou poušť. ²Vytáhli z Refidimu, přišli na Sínajskou poušť a utábořili se v poušti; Izrael se tam utábořil naproti hoře. ³Mojžíš vystoupil k Bohu. Hospodin k němu zavolal z hory: „Toto povíš domu Jákobovu a oznámíš synům Izraele: ⁴Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě. ⁵Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. ⁶Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluvíš k synům Izraele.“ ⁷Mojžíš přišel, zavolal starší lidu a předložil jim všechno, co mu Hospodin přikázal. ⁸Všechn lid odpověděl jednomyslně: „Budeme dělat všechno, co nám Hospodin uložil.“ Mojžíš tlumočil odpověď lidu Hospodinu.“

Ex 3:1.10 „¹Mojžíš pásal ovce svého tchána Jitra, midjánského kněze. Jednou vedl ovce až za step a přišel k Boží hoře, k Chorébu.

¹⁰Nuže pojd', pošlu tě k faraónovi a vyvedeš můj lid, Izraelce, z Egypta.“

Ex 24:18 „Mojžíš vstoupil doprostřed oblaku. Vystoupil na horu a byl na hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí.“

1Kr 19:8 „Vstal, pojedl, napil se a šel v síle onoho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorébu.“

Nu 10:11.12 „¹¹Ve druhém roce, dvacátého dne druhého měsíce, se vznesl oblak od příbytku svědectví. ¹²I táhli Izraelci ze Sínajské pouště dál, po jednotlivých stanovištích, až se oblak pozdržel na poušti Páranské.“

Ex 6:7 „Vezmu si vás za lid a budu vám Bohem. Poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh, který vás vyvede z egyptské roboty.“

Lv 26:12 „Budu procházet mezi vámi a budu vám Bohem a vy budete mým lidem.“

Jr 24:7 „Dám jim srdce, aby mě poznali, že já jsem Hospodin. Budou mým lidem a já jim budu Bohem, neboť se ke mně navrátí celým srdcem.“

Jr 31:33 „Toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, je výrok Hospodinův: Svůj zákon jim dám do nitra, vepíši jim jej do srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem.“

Zd 8:10 „A toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, praví Hospodin: Dám své zákony do jejich mysli a napíšu jim je na srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem.“

Zj 21:3 „A slyšel jsem veliký hlas od trůnu: „Hle, příbytek Boží uprostřed lidí, Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi.“

PO 18. srpna – PŘÍPRAVA NA PŘIJETÍ DARU

Ex 19:9-25 „⁹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Hle, přijdu k tobě v hustém oblaku, aby lid slyšel, až s tebou budu mluvit, a aby ti provždy věřili.“ Mojžíš totiž Hospodinu oznámil slova lidu. ¹⁰Hospodin dále Mojžíšovi řekl: „Jdi k lidu a dnes i zítra je posvěcuj; ať si vyperou pláště ¹¹a ať jsou připraveni na třetí den, neboť třetího dne sestoupí Hospodin před zraky všeho lidu na horu Sínaj. ¹²Vymezíš kolem lidu hranici a řekneš: Střežte se vystoupit na horu nebo i dotknout se jejího okraje. Kdokoli se hory dotkne, musí zemřít. ¹³nedotkne se ho žádná ruka, bude ukamenován nebo zastřelen. Ať je to dobytče nebo člověk, nezůstane naživu. Teprve až se dlouze zatroubí na roh, směji na horu vystoupit.“ ¹⁴Mojžíš sestoupil z hory k lidu, posvětil lid a oni si vyprali pláště. ¹⁵Řekl také lidu: „Bud'te připraveni na třetí den; nepřistupujte k ženě.“ ¹⁶Když nadešel třetí den a nastalo jítro, hřmělo a blýskalo se, na hoře byl těžký oblak a zazněl velmi pronikavý zvuk polnice. Všechny lid, který byl v táboře, se třásl. ¹⁷Mojžíš vyvedl lid z tábora vstříc Bohu a postavili se při úpatí hory. ¹⁸Celá hora Sínaj byla zahalena kouřem, protože Hospodin na ni sestoupil v ohni. Kouř z ní stoupal jako z hutě a celá hora se silně chvěla. ¹⁹Zvuk polnice víc a více sílil. Mojžíš mluvil a Bůh mu hlasitě odpovídal. ²⁰Hospodin totiž sestoupil na horu Sínaj, na vrchol hory. Zavolal Mojžíše na vrchol hory a Mojžíš tam vystoupil. ²¹Hospodin Mojžíšovi řekl: „Sestup a varuj lid, aby se nikdo ne pokoušel proniknout k Hospodinu ve snaze ho uvidět. Mnoho by jich padlo. ²²Také kněží, kteří přistupují k Hospodinu, se musí posvětit, aby se na ně Hospodin neobořil.“ ²³Mojžíš řekl Hospodinu: „Lid nemůže vystoupit na horu Sínaj, neboť ty sám jsi nás varoval slovy: Vymez podél hory hranici a horu posvěť.“ ²⁴Hospodin mu řekl: „Ted' sestup, potom vystoupíš spolu s Áronem; ale kněží ani lid nesmějí proniknout a vystoupit k Hospodinu, aby se na ně neobořil.“ ²⁵Mojžíš tedy sestoupil k lidu a řekl jim to.““

Ex 20:1 „Bůh vyhlásil všechna tato přikázání:“

Dt 5:4.5.24 „⁴Tváří v tvář mluvil s vámi Hospodin na hoře zprostředku ohně. ⁵Já jsem stál v oné době mezi Hospodinem a vámi, abych vám oznámil Hospodinovo slovo, protože jste se báli ohně a nevystoupili jste na horu. Řekl:

²⁴a řekli jste: „Hle, Hospodin, náš Bůh, nám ukázal svou slávu a velikost. Slyšeli jsme jeho hlas zprostředku ohně a viděli jsme dnešního dne, že Bůh mluví s člověkem a ten může zůstat naživu.“

Ex 24:12 „Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vystup ke mně na horu a pobud' tam. Dám ti kamenné desky – zákon a přikázání, které jsem napsal, abys jim vyučoval.““

Ex 31:18 „Když přestal k Mojžíšovi na hoře Sínaji mluvit, dal mu dvě desky svědectví; byly to kamenné desky psané Božím prstem.“

Dt 5:22 „Tato slova mluvil Hospodin k celému vašemu shromáždění na hoře zprostředku ohně, oblaku a mrákoty mocným hlasem a víc nepřipojil. Napsal je na dvě kamenné desky a dal je mně.“

Ex 32:19 „Když se Mojžíš přiblížil k táboru a uviděl býčka a křepčení, vzplanul hněvem, odhodil desky a pod horou je roztříštil.“

Joz 23:5 „Hospodin, váš Bůh, je zapudí od vaší tváře a vyžene je před vámi; a vy obsadíte jejich zemi, jak vám přislíbil Hospodin, váš Bůh.“

Ř 3:31 „To tedy vírou rušíme zákon? Naprosto ne! Naopak, zákon potvrzujeme.“

1K 7:19 „Nezáleží na tom, zda je někdo obřezán nebo není, ale na tom, zda zachovává Boží přikázání.“

Ga 5:6 „V Kristu Ježíši nezáleží na tom, je-li někdo obřezán či ne; rozhodující je víra, která se uplatňuje láskou.“

PÁ 22. srpna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 1. část 27. kapitoly „Sínaj“ (PP 303–310; NUD 142–145) a 29. kapitolu „Velký spor“ (PP 331–342; NUD 155–159) z knihy Na úsvitu dějin.

„Bůh vyhlásil svůj zákon za projevů své moci a slávy, aby jeho lid na tuto scénu nikdy nezapomněl. Chtěl všem lidem ukázat posvátnost a trvalou platnost svého zákona.“ (PP 303; NUD 145)

Tato zásada úcty platí i dnes. Vychází z pochopení Boží velikosti a jeho majestátu. Pohled na Boží slávu vyvolává v našich srdcích vděčnost a pokořuje naši pýchu. Čím jasněji vidíme Boží svatost, tím více nedokonalostí rozpoznáváme ve svém životě. To nás vede k ještě větší žízni po jeho proměňující přítomnosti a k touze se mu více podobat. Vědomí, že náš život je v rozporu s Bohem a jeho svatým zákonem, nás činí zcela závislými na Kristově zástupné smrti za nás.

Ježíš jasně řekl, že pokud pokorně přijímáme Boha za svého Pána a Krále, není těžké poslouchat jeho příkazy (Mt 11,28–30). Kristus ukázal, že Boží zákon má trvalou platnost (Mt 5,17–20). Pokud Boží zákony dodržujeme z lásky a vděčnosti za spasení, které nám Bůh ve své milosti daroval, můžeme prožívat plnost spásného vztahu s ním. Život podle zákona nám přináší mnoho výhod a požehnání (ostatně podívejte se na bolest a obtíže, které přináší jeho porušování). Zároveň se však můžeme těšit z jistoty a vědomí, že naše spasení spočívá v Ježíši, nikoli v dodržování zákona.

Otázky k rozhovoru

1. Příprava na přijetí zákona pomáhala lidem pochopit význam a podstatu zbožnosti a úcty. Kdy dnes jako církev a jako sbor prožíváme podobné vědomí úcty a bázně před Bohem? A cítíme úctu vůbec, nebo jsme takový pocit již ztratili?

2. Přemýšlejte více o formulaci smlouvy: „Já budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.“ Co to pro vás znamená dnes? Jak by se to mělo projevat v životě jednotlivce a ve společenství věřících?

3. Bůh nám dává schopnost dělat to, co nám přikazuje. Ellen G. Whiteová píše: „Všechny Boží příkazy zároveň obsahují sílu k jejich vykonání.“ (COL 333; PM 168) Jak lze tento slib (dabar) uvést do praxe?

4. Jak máme odpovědět na běžný argument, že zákon byl zrušen na kříži? O odstranění čeho tento argument vlastně mluví?

20:08

Ex 34:1 „Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vytesej si dvě kamenné desky jako ty první, já na ty desky napíšu slova, která byla na prvních deskách, jež jsi roztrátil.“

Dt 10:1-4 „¹V oně době mi Hospodin řekl: „Vytesej si dvě kamenné desky, jako byly ty první, a vystup ke mně na horu. Také si uděláš dřevěnou schránu. ²Na ty desky napíšeš též slova, která byla na prvních deskách, jež jsi roztrátil. Pak je vložíš do schránky.“ ³Udělal jsem tedy schránu z akáciového dřeva a vytesal jsem dvě kamenné desky, jako byly ty první, a vystoupil jsem na horu s oběma deskami v ruce. ⁴I napsal na desky totéž, co bylo napsáno poprvé, desatero přikázání, která k vám mluvil Hospodin na hoře zprostředku ohně v den shromáždění; pak mi je Hospodin dal.“

Ex 34:28 „A byl tam s Hospodinem čtyřicet dní a čtyřicet nocí; chleba nepojedl a vody se nenapil, nýbrž psal na desky slova smlouvy, desatero přikázání.“

Dt 4:13 „Ozámil vám svou smlouvu, kterou vám přikázal dodržovat, desatero přikázání, a napsal je na dvě kamenné desky.“

Ex 20:1-17 „¹Bůh vyhlásil všechna tato přikázání: ²„Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. ³Nebudeš mít jiného boha mimo mne. ⁴Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. ⁵Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ⁶ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají. ⁷Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval. ⁸Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. ⁹Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁰Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytce ani tvůj host, který žije v tvých branách. ¹¹V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý. ¹²Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. ¹³Nezabiješ. ¹⁴Nesesmilníš. ¹⁵Nepokradeš. ¹⁶Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví. ¹⁷Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.““

Dt 5:6-21 „⁶Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. ⁷Nebudeš mít jiného boha mimo mne. ⁸Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. ⁹Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech i do třetího a čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ¹⁰ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají. ¹¹Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval. ¹²Dbej na den odpočinku, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh. ¹³Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁴Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj býk a tvůj osel, žádné tvé dobytce ani tvůj host, který žije v tvých branách, aby odpočinul tvůj otrok a tvá otrokyně tak jako ty. ¹⁵Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, odtud vyvedl pevnou rukou a vztaženou paží. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, dodržovat den odpočinku. ¹⁶Cti svého otce i matku, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, abys byl dlouho živ a dobře se ti vedlo na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. ¹⁷Nezabiješ. ¹⁸Nesesmilníš. ¹⁹Nepokradeš. ²⁰Nevydáš proti svému bližnímu falešné svědectví. ²¹Nebudeš dychtit po ženě svého bližního. Nebudeš toužit po domě svého bližního ani po jeho poli ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“

Dt 1:3,4 „³Ve čtyřicátém roce, prvního dne jedenáctého měsíce, sdělil Mojžíš synům Izraele vše, co mu pro ně Hospodin přikázal. ⁴když porazil emorejského krále Síchona, jenž sídlil v Češbónu, a bášanského krále Óga, jenž sídlil v Aštarótu a v Edref.“

Dt 4:44-47 „⁴⁴Toto je zákon, který předložil Mojžíš Izraelcům. ⁴⁵Toto jsou svědectví, nařízení a práva, která přednesl Mojžíš Izraelcům po jejich vyjití z Egypta ⁴⁶v Zajordání, v údolí naproti Bét-peóru, v zemi emorejského krále Síchona, jenž sídlil v Češbónu; porazili ho Mojžíš a Izraelci po svém vyjití z Egypta. ⁴⁷Obsadili jeho zemi i zemi bášanského krále Óga, obou emorejských králů v Zajordání, na východě.“

Ř 13:8-10 „⁸Nikomu nebudte nic dlužni, než abyste se navzájem milovali, neboť ten, kdo miluje druhého, naplnil zákon. ⁹Vždyť přikázání ‚nezizoložíš, nezabiješ, nepokradeš, nepožádáš‘ a kterákoli jiná jsou shrnuta v tomto slovu: ‚Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.‘ ¹⁰Láska neudělá bližnímu nic zlého. Je tedy láska naplněním zákona.“

1J 4:16 „Také my jsme poznali lásku, kterou Bůh má k nám, a věříme v ni. Bůh je láska, a kdo zůstává v lásce, v Bohu zůstává a Bůh v něm.“

ÚT 19. srpna – DAR DESATERA

Ex 20:1-6 „¹Bůh vyhlásil všechna tato přikázání: ²„Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. ³Nebudeš mít jiného boha mimo mne. ⁴Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. ⁵Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ⁶ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají.“

Ex 20:7-17 „⁷Nezneužíješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval. ⁸Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. ⁹Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁰Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách. ¹¹V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý. ¹²Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. ¹³Nezabiješ. ¹⁴Nesesmilníš. ¹⁵Nepokradeš. ¹⁶Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví. ¹⁷Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“

Ř 13:10 „Láska neudělá bližnímu nic zlého. Je tedy láska naplněním zákona.“

Lv 19:18 „Nebudeš se mstít synům svého lidu a nezanevřeš na ně, ale budeš milovat svého bližního jako sebe samého. Já jsem Hospodin.“

J 14:15 „Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání.“

1J 4:20-21 „²⁰Řekne-li někdo: „Já miluji Boha,“ a přitom nenávidí svého bratra, je lhář. Kdo nemiluje svého bratra, kterého vidí, nemůže milovat Boha, kterého nevidí. ²¹A tak máme od něho toto přikázání: Kdo miluje Boha, ať miluje i svého bratra.“

ST 20. srpna – RŮZNÉ FUNKCE BOŽÍHO ZÁKONA

Jk 1:22-25 „²²Podle slova však také jednejte, nebud'te jen posluchači – to byste klamali sami sebe! ²³Vždyť kdo slovo jen slyší a nejedná podle něho, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svůj vzhled; ²⁴podívá se na sebe, odejde a hned zapomene, jak vypadá. ²⁵Kdo se však zahledí do dokonalého zákona svobody a vytrvá, takže není zapomnětlivý posluchač, nýbrž také jedná, ten bude blahoslavený pro své skutky.“

Ř 7:12 „Zákon je tedy sám v sobě svatý a přikázání svaté, spravedlivé a dobré.“

Mt 5:17-18 „¹⁷Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. ¹⁸Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane.“

J 14:15 „Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání.“

1K 7:19 „Nezáleží na tom, zda je někdo obřezán nebo není, ale na tom, zda zachovává Boží přikázání.“

Ž 19: ¹Pro předního zpěváka. Davidův. ²Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou. ³Svoji řeč předává jeden den druhému, noc noci sděluje poznatky. ⁴Není to řeč lidská, nejsou to slova, takový hlas od nich nelze slyšet. ⁵Jejich tón zní celou zemí, zní jejich hovor po širém světě. Bůh slunci na nebi postavil stan. ⁶Ono jak ženich z komnaty vyjde, vesele jako rek, když běží k cíli. ⁷Vychází na jednom okraji nebes, probíhá obloukem k druhému konci a nic se neskrývá před jeho žářem. ⁸Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří. ⁹Hospodinova ustanovení jsou přímá, jsou pro radost srdci. Hospodinovo přikázání je ryzí, dává očím světlo. ¹⁰Hospodinova bázeň je čistá, ob stojí navždy. Hospodinovy řady jsou pravda, jsou nejvyšší spravedlivé, ¹¹nad zlato vzácnější, nad množství ryzího zlata, sladší než med, než včelí med z plástve. ¹²Jsou poučením i pro tvého služebníka, když na ně dbá, má odměnu hojnou. ¹³Kdo může rozpoznat bludy? Zproš' mě i vin, jež jsou mi skryty. ¹⁴Těž před opovázlivci chraň svého služebníka, nedopusť, aby mi vládli. Pak budu bez vady a shledán čistý, prost množství nevěrností. ¹⁵Kéž se ti líbí řeč mých úst i to, o čem rozjímám v srdci, Hospodine, má skálo, vykupiteli můj!“

Ž 1:2 „Nezáleží na tom, zda je někdo obřezán nebo není, ale na tom, zda zachovává Boží přikázání.“

Joz 1:8 „Hospodinův zákon je dokonalý, udržuje při životě. Hospodinovo svědectví je pravdivé, nezkušený jím zmoudří.“

Dt 4:1-6 „¹Nyní tedy, Izraeli, slyš nařízení a práva, která vás učím dodržovat, abyste zůstali naživu a mohli obsadit zemi, kterou vám dává Hospodin, Bůh vašich otců. ²K tomu, co vám prikazuji, nic nepřidáte a nic z toho neuberete, ale budete dbát na přikazy Hospodina, svého Boha, které vám udílím. ³Na vlastní oči jste viděli, co Hospodin učinil kvůli Baal-peórovi, že každého muže, který chodil za Baal-peórem, Hospodin, tvůj Bůh, vyhladil z tvého středu. ⁴Ale vy, kteří jste se přimkli k Hospodinu, svému Bohu, jste do dnes všichni živi. ⁵Hleď, učil jsem vás nařízením a právním, jak mi přikázal Hospodin, můj Bůh, abyste je dodržovali v zemi, kterou přicházíte obsadit. ⁶Bedlivě je dodržujte. To bude vaše moudrost a rozumnost před zraky lidských pokolení. Když uslyší všechna tato nařízení, řeknou: „Jak moudrý a rozumný lid je tento veliký národ!““

Gn 2:16-17 „¹⁶A Hospodin Bůh člověku přikázal: „Z každého stromu zahrady smíš jíst. ¹⁷Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti.““

Jk 2:12 „Mluvte a jednejte jako ti, kteří mají být souzeni zákonem svobody.“

2K 5:17 „Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!“

1J 1:7-9 „⁷Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očisťuje od každého hříchu. ⁸Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není. ⁹Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očisťuje nás od každé nepravosti.“

Ga 3:24 „Zákon byl tedy naším dozorcem až do příchodu Kristova, až do ospravedlnění z víry.“

J 1:22-25 „²²Řekli mu tedy: „Kdo jsi? Ať můžeme přinést odpověď těm, kdo nás poslali. Za koho se sám pokládáš?“ ²³Řekl: „Jsem hlas volajícího na poušti: Urovnejte cestu Páně – jak řekl prorok Izaiáš.“ ²⁴Ti vyslaní byli z řad farizeů.

²⁵Otázali se ho: „Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš ani Eliáš ani ten Prorok?““

Ř 7:7 „Co tedy máme říci? Že zákon je hříšný? Naprosto ne! Ale hřích bych byl nepoznal, kdyby nebylo zákona. Vždyť bych neznal žádostivost, kdyby zákon neřekl: „Nepožádej!““

ČT 21. srpna – ZÁKON JAKO BOŽÍ ZASLÍBENÍ PRO NÁS

Ř 3:20-24 „²⁰Vždyť ze skutků zákona „nebude před ním nikdo ospravedlněn“, neboť ze zákona pochází poznání hříchu. ²¹Nyní však je zjevena Boží spravedlnost bez zákona, dosvědčovaná zákonem i proroky, ²²Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. Není totiž rozdíl: ²³všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy; ²⁴jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vy Koupením v Kristu Ježíši.“

Ř 10:4 „Vždyť Kristus je konec zákona, aby spravedlnosti došel každý, kdo věří.“

Ex 34:28 „A byl tam s Hospodinem čtyřicet dní a čtyřicet nocí; chleba nepojedl a vody se nenapil, nýbrž psal na desky slova smlouvy, desatero přikázání.“

Dt 4:13 „Oznámil vám svou smlouvu, kterou vám přikázal dodržovat, desatero přikázání, a napsal je na dvě kamenné desky.“

Dt 10:4 „I napsal na desky totéž, co bylo napsáno poprvé, desatero přikázání, která k vám mluvil Hospodin na hoře z prostředku ohně v den shromáždění; pak mi je Hospodin dal.“

1Kr 8:56 „Požehnán buď Hospodin, který podle svého slova dal odpočinku Izraeli, svému lidu. Nezapadlo ani jedno ze všech dobrých slov, která mluvil skrze svého služebníka Mojžíše.“

2Pa 1:9 „Nyní, Hospodine Bože, nechť se prokáže spolehlivost tvého slova daného mému otci Davidovi. Ty jsi mě přece ustanovil za krále nad lidem tak početným, jako je prach země.“

Neh 5:12-13 „¹²Odpověděli: „Vrátíme a nic od nich nebudeme požadovat. Uděláme to tak, jak jsi řekl.“ Svolal jsem tedy kněze a zavázal lid přísahou, že toto slovo dodrží. ¹³Také jsem vytřepal záhyby svého roucha a řekl jsem: „Právě tak nechť vytřepe Bůh každého muže, který toto slovo nedodrží, z jeho domu a vlastnictví; tak buď vytřepán a vyprázdněn.“ Nato celé shromáždění odpovědělo: „Amen.“ I chválili Hospodina, a lid to slovo dodržel.“

Dt 1:11 „Nechť vás Hospodin, Bůh vašich otců, rozhojní ještě tisíckrát, nechť vám žehná, jak vám přislíbil.“

Dt 6:3 „Poslouchej je, Izraeli, a bedlivě je dodržuj. Tak se ti povede dobře a velmi se rozmnožíte v zemi oplývající mlékem a medem, jak ti přislíbil Hospodin, Bůh tvých otců.“

Dt 9:27-29 „²⁷Rozpomeň se na své služebníky, na Abrahama, Izáka a Jáka, a nepřihlížej k zatvzrlosti tohoto lidu, k jeho zvůli a hříchu, ²⁸aby neřkali v zemi, z níž jsi nás vyvedl: „Protože je Hospodin nemohl uvést do země, kterou jim slíbil, a měl je v nenávisti, vyvedl je a na poušti je usmrtil.“ ²⁹Oni jsou přece tvůj lid a tvé dědictví, které jsi vyvedl svou velikou silou a vztaženou paží.“

Joz 9:21 „O nich pak předáci řekli: „Ať zůstanou naživu, ale budou pro celou pospolitost sekat dříví a čerpat vodu.“ Tak o nich mluvili předáci.“

